

Анонимизиран текст

Превод

C-832/21 – 1

Дело C-832/21

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

27 декември 2021 г.

Запитваща юрисдикция:

Oberlandesgericht Düsseldorf (Германия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

16 декември 2021 г.

Ответници в първоинстанционното производство и въззивници в производството по обжалване:

Beverage City & Lifestyle GmbH

MJ

Beverage City Polska Sp.z.o.o.

FE

Ищец в първоинстанционното производство и въззиваем в производството по обжалване:

Advance Magazine Publishers, Inc.

[...]

OBERLANDESGERICHT DÜSSELDORF (Върховен областен съд,
Дюселдорф)

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

По дело със страни:

1. Beverage City & Lifestyle GmbH, [...] Шорфхайде,
2. г-н MJ, [...],

ответници в първоинстанционното производство и първи и втори въззивник
в производството по обжалване,

[...]

3. Beverage City Polska Sp.z.o.o., Краков, Полша,
4. г-н FE, [...],

ответници в първоинстанционното производство и трети и четвърти
въззивник в производството по обжалване,

[...]

срещу

Advance Magazine Publishers Inc, [...] Ню Йорк, Съединени американски
щати,

ищец в първоинстанционното производство и въззиваем в производството
по обжалване,

[...]

двадесети граждански състав на Oberlandesgericht Düsseldorf [...]

определи:

I.

Спира производството по делото.

II.

Oberlandesgericht Düsseldorf отправя до Съда на Европейския съюз следния преюдициален въпрос относно тълкуването на член 122 от Регламент (ЕС) 2017/[1]001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз (наричан по-нататък „Регламент 2017/1001“) във връзка с член 8, точка 1 Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (наричан по-нататък „Регламент № 1215/2012“):

„Налице ли е „такава тясна връзка“ между исковете, че да е целесъобразно те да бъдат разгледани и решени заедно, за да се избегнат противоречиви решения по смисъла на член 8, точка 1 от Регламент № 1215/2012, когато в случай на иск за установяване на нарушение на права върху марка на Европейския съюз връзката се състои в обстоятелството, че установеният в една държава членка (в настоящия случай: Полша) ответник е доставил стоките, с които се нарушават права върху марка на Европейския съюз, на ответник, установен в друга държава членка (в настоящия случай: Германия), чийто законен представител, срещу когото също е предявен иск за установяване на нарушение, е привързващ ответник, ако страните са свързани помежду си единствено чрез отношение, в рамките на което е извършена само доставка и извън рамките на което не съществува никаква връзка, нито от правна, нито от фактическа страна?“

Мотиви

A)

- 1 Ищецът в първоинстанционното производство е притежател на няколко марки на Европейския съюз, съдържащи словния елемент „Vogue“, по-специално:
 - марка на Европейския съюз 00183756 „VOGUE“ с приоритет от 01.04.1996 г., регистрирана по-специално в клас 16 за „печатни материали“,
 - марка на Европейския съюз 004023041 „VOGUE“ с приоритет от 02.09.2004 г. [...], регистрирана по-специално в клас 16 за „печатни материали“,
 - марка на Европейския съюз 014273296 „VOGUE“ с приоритет от 02.09.2004 г., регистрирана на 19.06.2015 г., по-специално в клас 43 за „временно настаняване; услуги за хотелско настаняване, услуги на барове, кафенета, ресторанти и нощни клубове; приготвяне и доставка на храни и напитки, кетъринг“,
 за които твърди, че са известни марки.
- 2 Първият ответник е дружество по германското право със седалище в Шорфхайде, федерална провинция Бранденбург, чиято дейност се управлява от втория ответник, негов управител, който живее в Нидеркасел, федерална провинция Северен Рейн—Вестфалия. Третият ответник е дружество по полското право със седалище в Краков, Полша, чийто управител е четвъртият ответник, който също живее в Краков.
- 3 Третият ответник произвежда, рекламира и предлага на пазара енергийна напитка с наименованието „DIAMANT VOGUE“. Първият ответник е бил

свързан с третия ответник чрез споразумение за изключителна дистрибуция в Германия и е закупил от него в Полша съответно обозначената енергийна напитка. Между първия и третия ответник няма други правоотношения, по-специално те не принадлежат към една и съща група от предприятия, въпреки сходството на имената.

- 4 Ищецът счита, че така изложените обстоятелства представляват нарушение на неговите марки на Европейския съюз, и предявява иск срещу всички ответници пред Landgericht Düsseldorf (Областен съд Дюселдорф) — като компетентен за федерална провинция Северен Рейн—Вестфалия съд за марките на Европейския съюз — и иска да се преустанови нарушението, а в последствие — само във връзка с действията в Германия — да се предоставят информация и счетоводни документи и да се установи задължение за изплащане на обезщетение. Третият и четвъртият ответник твърдят по-специално, че липсва международна компетентност по предявения срещу тях иск.
- 5 Landgericht Düsseldorf уважава иска и осъжда ответниците, като основава международната си компетентност по отношение на третия и четвъртия ответник на член 8, точка 1 от Регламент № 1215/2012. Той приема, че към разглежданата понастоящем фактическа обстановка се прилагат принципите, които Съдът е установил в решението си от 27 септември 2017 г. Nintendo Co Ltd/BigBen Interactive GmbH и др., C-24/16 и C-25/16, [ECLI:EU:C:2017:724].
- 6 След като първият и вторият ответник оттеглят въззивната си жалба, третият и четвъртият ответник обжалват това решение, като продължават по-специално да твърдят, че германските съдилища нямали международна компетентност. Дватама ответници извършвали дейност само в Полша и са доставяли там стоките на своите клиенти. Решението Nintendo/BigBen не било приложимо в настоящия случай, тъй като първият и вторият ответник, от една страна, и третият и четвъртият ответник, от друга страна, не са свързани помежду си по никакъв релевантен начин.

Б)

- 7 Разрешаването на правния спор зависи от отговора на преюдициалния въпрос.
- 8 Международната компетентност на германските съдилища за марките на Европейския съюз по иска срещу третия и четвъртия ответник може да произтича само от член 8, точка 1 от Регламент № 1215/2012. Само по отношение на втория ответник, който е с местоживеене в Северен Рейн—Вестфалия, Landgericht Düsseldorf (а в производството по обжалване — настоящият съдебен състав) има международна компетентност съгласно член 125, параграф 1 от Регламент 2017/1001. Ето защо, за да е налице компетентност спрямо третия и четвъртия ответник, е необходимо между

предявения срещу тях иск и между иска срещу втория ответник да съществува „такава тясна връзка, че [да] е целесъобразно те да бъдат разгледани и решени заедно, за да се избегне рискът от противоречащи си съдебни решения, постановени в отделни производства“.

- 9 Фактите по настоящото дело се различават от фактите, на които се основава решението Nintendo/BigBen, от една страна, поради обстоятелството, че страни по отношението по доставка не са били привързващият ответник, т.е. вторият ответник и третият и четвъртият ответник, а първият и третият ответник, докато претенциите срещу втория и четвъртия ответник са предявени в качеството им представители, действащи от името и за сметка на съответните юридическите лица.
- 10 От друга страна, в решение Nintendo/BigBen Съдът приема по-специално, че ответниците по посоченото дело са принадлежали към една и съща група предприятия (т. 51 от решението). В настоящия случай липсва такава връзка. Съответните страни в Германия и Полша действат от самостоятелно и независимо една от друга. В крайна сметка съществува фактическа връзка само под формата на верига за доставки. Възникват обаче съмнения дали това само по себе си е достатъчно.
- 11 Трябва да се приемат твърденията на ищеца, че марките са едни и същи и стоките, с които евентуално е извършено нарушение, са едни и същи, така че вероятно би имало риск от противоречиви решения, ако един съд установи, че предлагането им на пазара представлява нарушение, а друг — не. От друга страна, този довод би бил приложим и ако между страните нямаше никаква връзка, а те предлагаха на пазара в Съюза едни и същи закупени от трето лице стоки. В това отношение следва да се отбележи, че приложимостта на член 8, точка 1 от Регламент № 1215/2012 не трябва да лишава от съдържание правилото за компетентност, предвидено в член 125 от Регламент 2017/1001. В съдебната практика на националните съдилища (Върховен съд на Австрия, GRUR Int. 2013, 569 —Red Bull / Pitt Bull, 4 Ob 221/12x от 15.01.2013 г.), разпоредбата обаче се прилага и когато е налице само отношение на доставка.

[...]